

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1997

Julkaistu Helsingissä 14 päivänä toukokuuta 1997

N:o 411—417

SISÄLLYS

N:o		Sivu
411	Laki Pohjoismaiden välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä	1195
412	Asetus Pohjoismaiden välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn sopimuksen voimaansaattamisesta ja sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä annetun lain voimaantulosta	1196
413	Laki autoverolain muuttamisesta	1197
414	Laki tieliikennelain muuttamisesta	1205
415	Asetus tieliikenneasetuksen muuttamisesta	1207
416	Valtiovarainministeriön päätös Paavo Nurmen ja urheilun juhlarahasta	1208
417	Liikenneministeriön päätös Telehallintokeskuksen maksuista annetun liikenneministeriön päätöksen muuttamisesta	1209

N:o 411

Laki

Pohjoismaiden välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä

Annettu Helsingissä 15 päivänä marraskuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Helsingissä 23 päivänä syyskuuta 1996 Pohjoismaiden välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn sopimuksen määräykset ovat, mikäli ne kuuluvat lainsäädännön alaan, voimassa niin kuin niistä on sovittu.

2 §
Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

3 §
Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Helsingissä 15 päivänä marraskuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

HE 153/1996
VaVM 28/1996
EV 146/1996

N:o 412

Asetus

Pohjoismaiden välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn sopimuksen voimaansaattamisesta ja sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä annetun lain voimaantulosta

Annettu Helsingissä 7 päivänä toukokuuta 1997

Valtiovarainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään:

1 §
Helsingissä 23 päivänä syyskuuta 1996 Pohjoismaiden välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehty sopimus, jonka eräät määräykset on hyväksytty 15 päivänä marraskuuta 1996 annetulla, myös Ahvenanmaan maakuntapäivien osaltaan hyväksymällä lailla (411/1997) ja jonka tasavallan presidentti on hyväksynyt niin ikään 15 päivänä marraskuuta 1996, on voimassa 11 päivästä toukokuuta 1997 niin kuin siitä on sovittu.

2 §
Tarkempia määräyksiä sopimuksen täytäntöönpanosta antaa tarvittaessa valtiovarainministeriö.

3 §
Pohjoismaiden välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä 15 päivänä marraskuuta 1996 annettu laki (411/1997) ja tämä asetus tulevat voimaan 15 päivänä toukokuuta 1997.

Helsingissä 7 päivänä toukokuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Arja Alho*

N:o 413

Laki**autoverolain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 7 päivänä toukokuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun autoverolain (1482/1994) 8 §:n 1 momentti, 9 §, 14 §:n 2 momentti, 21 §:n 1 momentti, 25 §:n 1 momentti, 27 §:n 1 momentti, 30, 31 ja 33 §, 35 §:n 1 momentin 5, 6 ja 7 kohta ja 2 momentti, 40 §:n 1 momentti, 43 §:n 2 momentti, 46 §:n 1 momentti, 47 §:n 1, 2 ja 4 momentti, 50 §:n 1 ja 3 momentti, 51 §:n 3 ja 4 momentti, 52 §:n 1 momentti, 53—55, 58 ja 60 §, 61 §:n 1 momentti, 62, 63 ja 67 §, 67 §:n edellä oleva väliotsikko, 69 §:n 1 ja 2 momentti, 70 §:n 1, 3 ja 4 momentti, 71 §:n 2 ja 4 momentti, 72, 73, 78—80 § ja 84 §, 86 §:n 3 momentti ja 89 §:n 2 momentti sekä
lisätään 13 §:ään uusi 2 momentti, lakiin uusi 22 a ja 25 a §, 26 §:ään uusi 2 momentti, 27 §:ään uusi 3 momentti, 29 §:ään uusi 2 momentti, 32 §:ään uusi 3 momentti, lakiin uusi 34 a §, 35 §:n 1 momenttiin uusi 8 ja 9 kohta, 43 §:ään uusi 3 momentti, 59 §:ään uusi 3 momentti ja lakiin uusi 74 a §, seuraavasti:

8 §

Moottoripyörästä suoritetaan veroa moottoripyörän moottorin iskutilavuuden mukaan moottoripyörän verotusarvosta seuraavasti:

Moottorin iskutilavuus kuutiosenttimetriä	Vero moottoripyörän verotusarvosta, %
enintään 130	20
131—255	30
256—355	40
356—505	50
506—755	60
756 tai enemmän	70

6 tai 8 §:n mukaan suoritettavaa veroa 20 prosentilla. Vastaavasti on meneteltävä, jos maassa tehdasmaisesti valmistetun ajoneuvon valmistuskuukaudesta on kulunut ennen autoveroilmoituksen antamista enemmän kuin yksi vuosi.

13 §

Jos ajoneuvoa, josta on kannettu veroa, on ennen käyttöönottoa tai rekisteröintiä muutettu siten, että siitä olisi rekisteröinnin ajankohtana suoritettava veroa kannettua veroa enemmän, ajoneuvosta lisää kannettava vero määrätään käyttäen verotusarvon perusteena sitä verotusarvoa, jonka mukaan ajoneuvoa on ensiksi verotettu. Samoin menetellään sovellettaessa 48 §:ää. Veroa määrättäessä otetaan vähennyksenä huomioon ajoneuvosta jo maksettu vero.

9 §

Jos muun kuin käytettynä maahan tuodun ajoneuvon valmistuskuukauden päättymisestä on ennen autoveroilmoituksen antamista kulunut enemmän kuin yksi vuosi, korotetaan

14 §

Ajoneuvohallintokeskus toimittaa 1 momentissa tarkoitetun maksuunpanon silloin, kun rekisterissä olevaa ajoneuvoa muutetaan.

21 §

Autoverosta on asetuksella säädettävien ehdoin vapaa pelastusauto, sairausauto, invataksi, eläinlääkintäauto, kuorma-auto sekä yksinomaan ruumiiden ja hautajaistoimintaan liittyvien kukkalaitteiden kuljetukseen käytettävä ruumisauto. Autoverosta on asetuksella säädettävien ehdoin vapaa myös matkailuauto, jonka oma massa on vähintään 1 875 kiloa.

22 a §

Euroopan yhteisöjen Suomessa sijaitsevien toimielinten sekä niiden palvelukseen Suomeen tulevan pysyvästi muualla kuin Suomessa asuneen henkilön käyttöön ja omistukseen tuleva ajoneuvo on verosta vapaa.

Edellä 1 momentissa mainittuihin ajoneuvoihin sovelletaan, mitä 22 §:n 2 ja 3 momentissa säädetään.

25 §

Maahan muuttavan henkilön muuton yhteydessä tuoman yhden yksityistalouteen kuuluvan verollisen ajoneuvon veroa alennetaan enintään 80 000 markalla ehdolla, että

1) muuttaja on välittömästi ennen muuttoa ollut ulkomailla yhtäjaksoisesti vähintään yhden vuoden ajan;

2) ajoneuvo on välittömästi ennen muuttoa ollut muuttajan tai hänen aviopuolisonsa omistuksessa tai omistukseen johtavassa hallinnassa ja muuttajan käytössä vähintään kuuden kuukauden ajan; ja

3) jos muuttaja on aikaisemmin tuonut maahan verotta ajoneuvon, että sen verottomalle luovutukselle säädetty tai määrätty määräaika on päättynyt ennen muuttoa Suomeen.

25 a §

Määrättäessä veroa 25 §:n nojalla voidaan vastaavan uuden ajoneuvon verotusarvona pitää 45 prosenttia vastaavan tai lähinnä vastaavan ajoneuvon yleisestä vähittäismyyntihinnasta Suomessa, jos verovelvollinen ei vaadi noudatettavaksi muuta tässä laissa sää-

dettyä arvonmäärityksen menettelyä eikä esitä sitä koskevaa veron määräämiseksi tarvittavaa selvitystä.

26 §

Edellä 25 §:ssä tarkoitetuksi opiskeluksi katsotaan yliopiston tai muun oppilaitoksen tutkinto-ohjelmaan kuuluvaan suoritukseen valmistautumista koskeva opiskelu sekä tähän liittyvä harjoittelu, jollei toimintaa ole pidettävä itsenäisenä tutkimustoimintana. Oleskelun tarkoitusta arvioitaessa otetaan huomioon muuttoa edeltävä yhden vuoden pituinen aika. Ajanjakso, jona ulkomailla olija sekä harjoittaa opintoja että työskentelee ansiotarkoituksessa, katsotaan tätä pykälää sovellettaessa opiskeluksi.

27 §

Maahanmuuton yhteydessä tuotua ajoneuvoa, josta on 25 §:n nojalla myönnetty veronalennus tai verottomuus, ei saa veroa suorittamatta myydä, vuokrata eikä muutoin luovuttaa toiselle eikä antaa vastikkeettaan muuttajan perheeseen kuulumattoman henkilön käytettäväksi ennen kuin ajoneuvo on ollut muuttajan tai hänen aviopuolisonsa omistuksessa tai omistukseen johtavassa hallinnassa ja muuttajan käytössä vähintään kolme vuotta, josta kuitenkin vähintään yhden vuoden ajan Suomessa.

Käyttöajaksi ei katsota sitä aikaa, jonka ajoneuvo on ennen muuttoa ollut vapaa-alueella tai muualla maassa taikka jonka ajoneuvo on muuton jälkeen muualla kuin Suomessa.

29 §

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, se, jolle on myönnetty veronalennusta 28 §:n nojalla, voidaan lyhytaikaisesti merkitä ajoneuvorekisteriin liikennelupaa kohti useamman kuin yhden ammattiliikenteeseen rekisteröidyn auton omistajaksi tai haltijaksi, jos tämä on auton huollon tai korjauksen johdosta tarpeen. Jos useampi kuin yksi ammattiliikenteeseen rekisteröity auto liikennelupaa kohti on pitemmän ajan kuin 60 päivää kuuden kuukauden ajanjakson aikana saman omistajan tai haltijan nimiin rekisteröitynä, vero pannaan maksuun siten kuin jäljempänä säädetään.

30 §

Jos ajoneuvo, josta on tämän lain tai auto- ja moottoripyöräverosta annetun lain (482/1967) mukaan kannettu autoveroa ja joka on poistettu rekisteristä, rekisteröidään tai pitäisi rekisteröidä uudelleen Suomessa, autoveroa kannetaan vain siltä osin kuin se ylittäisi ajoneuvosta aiemmin kannetun veron, jota ei ole palautettu tai alennettu. Valuuttakurssin tai veroperusteiden muutoksia ei oteta huomioon tätä pykälää sovellettaessa.

Ajoneuvohallintokeskus toimittaa 1 momentissa tarkoitetun maksuunpanon.

31 §

Väliaikaisesti 2 §:n 2 momentin nojalla maahan tuotua ajoneuvoa ei saa myydä, vuokrata tai muutoin luovuttaa eikä antaa käytettäväksi Suomessa vakinaisesti asuvalle henkilölle, ellei ajoneuvosta ole suoritettu autoveroa tai ellei verovelvollisuutta ole siirretty siten kuin 4 §:ssä säädetään.

Ajoneuvo voidaan 1 momentin estämättä luovuttaa vaurioitumisen johdosta vakuutusyhtiölle. Tällaista ajoneuvoa ei voida kuitenkaan ottaa käyttöön eikä rekisteröidä Suomessa, ellei käyttöönottaja tai rekisteröijä suorita siitä autoveroa.

32 §

Jos määräaikaa on 1 momentin nojalla pidennetty, ajoneuvosta ei tänä aikana kanneta veroa, vaikka ajoneuvon maahan tuoneen henkilön olisi katsottava tänä aikana tulleen tämän lain nojalla Suomessa vakinaisesti asuvaksi. Määräajan päättyessä ajoneuvon sovelletaan, mitä 36 §:ssä säädetään.

33 §

Henkilön vakinaisella asuinpaikalla tarkoitetaan paikkaa, jossa henkilö asuu vähintään 185 päivää kalenterivuodessa arvioituna henkilökohtaisten, ammatillisten ja muiden siteidensä perusteella.

Jos henkilö oleskelee kahdessa tai useamassa valtiossa sijaitsevissa paikoissa, henkilön vakinaisena asuinpaikkana on pidettävä sitä, jonne hän henkilökohtaisten syiden johdosta palaa säännöllisesti. Henkilökohtaisia syitä arvioitaessa voidaan ottaa huomioon myös työskentelyn luonne ja pysyvyys muussa maassa sekä muut erityiset olosuhteet. Veroviranomainen voi määräämillään ehdoilla antaa enintään yhdeksi vuodeksi

kerrallaan päätöksen siitä, missä valtiossa henkilön asuinpaikan on esitettyjen selvitysten mukaan katsottava sijaitsevan.

Henkilön vakinaisen asuinpaikan ei katsota muuttuvan, jos henkilö oleskelee Suomessa tai muussa maassa yliopistossa tai muussa oppilaitoksessa opiskelua varten.

34 a §

Mitä tässä laissa säädetään omaan käyttöön tuotavan ajoneuvon verottomasta käytöstä, sovelletaan myös muualla kuin Suomessa rekisteröityyn ajoneuvoon, jonka muu kuin maassa vakinaisesti asuva henkilö tuo maahan muun kuin Suomessa olevan yrityksen yritystoiminnassa käytettäväksi. Ajoneuvon Suomessa käytön enimmäisaika on tällöin kuitenkin seitsemän kuukautta. Sama koskee muualla kuin Suomessa olevan kansainvälisen järjestön tai muun yhteisön toimintaan liittyvää auton käyttöä Suomessa.

35 §

Veroa ei ole suoritettava, jos:

5) ajoneuvoa käytetään rekisteröimättä sitä Suomessa liikenteeseen ainoastaan maasta vientiä varten tapahtuvaan siirtoon luovutuspaikalta vientipaikalle tai edellä mainittuun siirtoon merkittynä vientirekisteriin sekä vientirekisteriin merkityn ajoneuvon tilapäiseen käyttöön Suomessa pakottavaksi katsotun syyn taikka tavanomaisen lomamatkan tai siihen verrattavan lyhyehkön oleskelun johdosta, ei kuitenkaan maasta muuttua välittömästi seuraavan tai maahan muuttoa välittömästi edeltävän kuukauden aikana;

6) ulkomailla rekisteröity ajoneuvo tuodaan väliaikaisesti maahan yksinomaan kilpailukäyttöön enintään 30 päivän ajaksi ja viedään tämän jälkeen maasta;

7) ajoneuvoa, jota ei rekisteröidä Suomessa, käytetään siirtokilvillä varustettuna yksinomaan kilpailutarkoituksiin yhtäjaksoisesti enintään seitsemän päivän ajan;

8) ajoneuvoa koenumerotodistuksen saajan tai hänen edustajansa ollessa ajoneuvossa siirretään koenumerokilvillä varustettuna sellaisessa tarkoituksessa, joka liittyy välittömästi koenumerotodistuksen saajan ajoneuvon tai sen laitteiden tutkimus- tai tuotekehitystä varten suoritettuun kokeeseen, ajoneuvon koeajoon sen teknisen toimivuuden varmistamiseksi, lyhytaikaiseen myyntitarkoituksessa tapahtuvaan esittelyyn muualla kuin Suomessa vakinaisesti asuvalle ostajalle taik-

ka muuhun ajoneuvon valmistukseen, myyntiin varustamiseen, maasta vientiin, korjaukseen tai katsastukseen välittömästi kuuluvaan siirtoon; tai

9) 33 §:n 2 momentissa tarkoitettu opiskelija, joka on oleskellut ulkomailla vähintään 185 päivää kalenterivuodessa, käyttää muualla kuin Suomessa rekisteröityä ajoneuvoa tilapäisesti täällä olosuhteet huomioon ottaen pakottavaksi katsottavan syyn taikka tavanomaisen lomamatkan tai siihen verrattavan lyhyehkön oleskelun johdosta.

Muissa kuin 2 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa väliaikaisesta maahantuonnista ja käytöstä on heti ilmoitettava veroviranomaiselle. Edellä 1 momentin 2 ja 9 kohdassa tarkoitettua käytöstä ei tehdä ilmoitusta, 5 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa ilmoitus tehdään vain ajoneuvoa maasta viettäessä rajanylityspaikan tulliviranomaiselle ja 7 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa ilmoitus tehdään vain ajoneuvon ensimmäisestä käyttöönotosta. Veroviranomainen voi määrätä 1 momentissa tarkoitettua käytön muista ehdoista ja rajoituksista tai antaa rekisteröidylle verovelvolliselle yksittäistapauksissa oikeuden erityisistä syistä muuhunkin kuin tässä pykälässä mainittuun tilapäiseen käyttöön verotta.

40 §

Ajoneuvo, jonka rekisteröity verovelvollinen ilmoittaa rekisteriin, saadaan rekisteröidä liikenteeseen käytettäväksi ilman 38 §:ssä tarkoitettua veroviranomaisen lupaa. Ajoneuvon saa merkitä rekisteriin liikenteessä käytettäväksi myös ennen kuin rekisteröity verovelvollinen on antanut autoveroilmoituksen.

43 §

Jos verotus peruutetaan siten kuin 1 momentissa säädetään, verovelvolliselta peritään sama maksu kuin ennakkoratkaisusta.

Jos rekisteröity verovelvollinen on suorittanut autoveron ajoneuvosta, jota ei ole rekisteröity tai otettu käyttöön Suomessa, vero voidaan hakemuksesta palauttaa tälle edellyttäen, että ajoneuvoa ei ole luovutettu Suomessa vakinaisesti asuvalle kuluttajalle. Jos ajoneuvo tämän jälkeen ilmoitetaan tai olisi ilmoitettava verotettavaksi, vero kannetaan 30 prosentilla korotettuna.

46 §

Jos tämän lain nojalla verosta vapaan tai

alennettuun veroon oikeutetun ajoneuvon rakennetta, omistusta tai käyttötarkoitusta on muutettu siten, että ajoneuvo tai sen käyttötarkoitus ei enää täytä verottomuuden tai alennetun veron edellytyksiä, ajoneuvon omistaja, jonka omistusaikana ajoneuvon rakenteen tai käyttötarkoituksen muutos on tehty, on velvollinen tekemään tästä ilmoituksen yhden kuukauden kuluessa ajoneuvohallintokeskukselle. Ilmoitus on tehtävä myös kaikissa niissä tapauksissa, joissa ajoneuvoa on verotettu lievemmin kuin 6 §:n 1 momentissa, 21 §:ssä tai muualla tässä laissa säädetään, jos rakenteen tai käyttötarkoituksen muutoksen johdosta verottomuuden tai alemman veron edellytykset kokaan tai osaksi lakkaavat olemasta. Ilmoitus on tehtävä myös 28 ja 51 §:ssä tarkoitettuihin ajoneuvoista.

47 §

Jos ajoneuvo, josta tämän lain mukaan ei ole suoritettava veroa tai josta vero on suoritettava alennettuna, ilmoitetaan tai olisi ilmoitettava rekisteriin muuna kuin tämän lain nojalla verosta vapaana tai 6 §:n 1 momentissa säädettyä alemman verokannan mukaan verotettuna ajoneuvona, ajoneuvohallintokeskuksen on maksuunpantava autovero 4 §:n 4 momentissa tarkoitettua verovelvollisen maksettavaksi.

Jos ajoneuvo, joka on 28 §:n 1 momentin nojalla oikeutettu alennettuun veroon, ilmoitetaan tai olisi ilmoitettava ajoneuvorekisteriin muuhun kuin mainitun lainkohdan mukaiseen alennettuun veroon oikeuttavaan käyttöön, ajoneuvohallintokeskuksen on maksuunpantava autovero sille, joka on käyttänyt ajoneuvoa 28 §:ssä tarkoitettulla tavalla tai hänen oikeudenomistajalleen.

Ennen veron maksuunpanoa ajoneuvohallintokeskus voi varata maksuvelvolliselle tilaisuuden asiaa koskevan selvityksen esittämiseen. Jos maksuvelvollinen asetetussa kohtuullisessa määräajassa ei ole antanut selvitystä, ajoneuvohallintokeskus toimittaa maksuunpanon.

50 §

Jos tullilaitos kantaisi tai on kantanut veron, tullihallitus voi erityisistä syistä hakemuksesta määräämillään ehdoilla alentaa suoritettua tai suoritettavaa autoveroa, viive-

korkoa, veronlisäystä, viivästyskorkoa, jäämämaksua sekä lykkäyksen vuoksi suoritettavaa korkoa taikka poistaa ne kokonaan. Jos ajoneuvohallintokeskus määräisi tai on määrännyt veron, verohallitus ratkaisee hakemuksen.

— — — — —
 Jos tullilaitos on maksuunpannut veron, tullihallitus voi erityisistä syistä asianomaisen ministeriön määräämin ehdoin hakemuksesta myöntää lykkäystä veron suorittamiselle. Verohallitus voi myöntää lykkäyksen ajoneuvohallintokeskuksen maksuunpanemalle verolle. Asianomainen ministeriö voi ottaa lykkäysasian ratkaistavakseen. Ministeriö määrää tällöin lykkäysehdot hakemukseen antamassaan päätöksessä.

— — — — —
 51 §
 — — — — —

Joka 1 ja 2 momentin nojalla on saanut veron takaisin, on, jos ajoneuvo luovutetaan muuhun kuin 1 ja 2 momentissa tarkoitettuun käyttöön, velvollinen suorittamaan tässä laissa tarkoitetun veron ja tekemään luovutuksesta ilmoituksen ajoneuvohallintokeskukselle noudattaen, mitä 46 §:ssä säädetään.

Saatuun 3 momentissa tarkoitettua ilmoituksen ajoneuvohallintokeskuksen on maksuunpantava vero ajoneuvon luovuttajan maksettavaksi noudattaen soveltuvien osin, mitä 47 ja 48 §:ssä säädetään.

52 §

Jos ajoneuvon käyttö on estetty tämän lain säännösten nojalla, veron määrännyt piiritullikamari tai ajoneuvohallintokeskus voi määräämillään ehdoilla hakemuksesta erityisistä syistä määräajaksi tai kokonaan peruuttaa käytön estämistä koskevan päätöksensä. Hakemuksen voi tehdä ajoneuvon omistaja tai haltija.

53 §

Jos ajoneuvosta kannetusta verosta on myönnetty vapautus tai sitä on palautettu 50 tai 51 §:n säännösten nojalla, autoverolle suoritettavan tai suoritettun arvonlisäveron määrää ei tämän johdosta alenneta.

Jos autoverosta kannettu arvonlisävero on voitu vähentää tai saada palautuksena arvonlisäverolain säännösten nojalla, sitä ei auto-

veroa koskevan muutoksenhaun johdosta tai muullakaan perusteella palauteta.

54 §

Ennen ajoneuvon ensimmäistä rekisteröintiä tai käyttöönottoa toimitettava autoverotus on tullilaitoksen tehtävänä. Tullilaitos huolehtii myös veron maksuunpanosta 22, 22 a, 27 ja 36 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa. Tullihallitus määrää tullilaitoksen sisäisestä toimivallan ja tehtävien jaosta.

Ajoneuvohallintokeskus huolehtii ajoneuvon ensimmäisen rekisteröinnin tai käyttöönoton jälkeen ajoneuvon rakenteen, käyttötarkoituksen tai omistuksen muutoksen vuoksi muissa kuin 1 momentissa mainituissa tapauksissa toimitettavasta autoverotuksesta mukaan lukien veron maksuunpano 3 §:n nojalla.

Autoverotuksen yleinen johto ja valvonta kuuluu tullihallitukselle. Verohallitus huolehtii kuitenkin ajoneuvohallintokeskuksen tehtävänä olevan autoverotuksen yleisestä johdosta ja valvonnasta.

55 §

Valtion edun valvonnasta huolehtii 54 §:n 1 momentissa tarkoitettussa verotuksessa tullilaitoksen tulliasiamies. Ajoneuvohallintokeskuksen tehtävänä olevassa autoverotuksessa valtion edun valvonnasta huolehtii Uudenmaan lääninverovirastossa oleva veroasiamies.

58 §

Ennen 56 §:ssä säädetyn veronoikaisun tai 57 §:n 1 momentissa säädetyn jälkiverotuksen toimittamista on, mikäli mahdollista, verovelvolliselle varattava tilaisuus tulla kuuluksi.

59 §

— — — — —
 Veronkorotus voidaan määrätä myös erikseen kolmen vuoden kuluessa siitä kun ajoneuvo on verotettu tai ilmoitusvelvollisuus on laiminlyöty.

60 §

Jos veronalainen ajoneuvo on otettu käyttöön tai merkitty rekisteriin eikä autoveroa ole asianmukaisesti suoritettu tai jos ajoneuvosta tulisi kantaa lisää veroa, veroviranomainen määrää maksuunpanematta jääneelle verolle veronlisäystä siten kuin veronlisä-

yksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995) säädetään.

61 §

Edellä 40 ja 41 §:n mukaan määrätyn veron eräpäivä on 10 päivää laskun päivämäärästä.

62 §

Eräpäivän jälkeen maksamatta olevalle verolle on suoritettava viivekorkoa siten kuin veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa säädetään.

63 §

Jollei veroa ole suoritettu eräpäivänä, ulosotetaan vero säädettyine viivekorkoineen valituksesta huolimatta niin kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottoin annetussa laissa (367/1961) säädetään.

Jos veroa ei ole suoritettu eräpäivänä, ajoneuvon käyttö voidaan estää. Ajoneuvon käyttö voidaan estää siinäkin tapauksessa, että ajoneuvon omistus tai hallinta on siirretty muulle kuin verovelvolliselle. Veroviranomainen voi pyytää poliisilta virka-apua ajoneuvon käytön estämiseksi. Käyttö sallitaan sitten, kun verovelvollinen tai muu kuin verovelvollinen on suorittanut veron. Käyttö voidaan estää, vaikka veroa ei säädettyjen määräaikojen kulumisen johdosta enää voitaisi periä.

Ajoneuvo voidaan määrätä tarvittaessa otettavaksi veroviranomaisen haltuun, kunnes verotus on toimitettu ja maksuunpantu vero suoritettu tai kunnes 36 §:n 2 momentissa mainittu määräaika päättyy. Veroviranomaisen haltuun otettu ajoneuvo voidaan myydä huutokaupalla, jolloin menetellään siten kuin tullilaissa (1466/1994) säädetään tullihuutokaupasta, tai ajoneuvo voidaan hävittää. Autovero suoritetaan valtiolle huutokauppakustannusten ja tullin jälkeen. Ajoneuvo voidaan rekisteröidä vasta, kun autovero on kokonaan suoritettu. Huutokauppaostajaa ei pidetä 4 §:n 2 momentissa tarkoitettuna luovutuksen saajana.

Ennakkoratkaisu

67 §

Jos asia on hakijalle erityisen tärkeä, tullihallitus tai ajoneuvohallintokeskus voi antaa hakemuksesta ennakkoratkaisun siitä, miten tätä lakia sovelletaan hakijan ajoneuvon ve-

rotukseen. Jos hakemus koskee verotusarvon määrittämistä 11 §:n 2 momentin nojalla, ennakkoratkaisu annetaan kuitenkin vain kysymyksissä, joissa ennakkoratkaisu voidaan antaa Euroopan yhteisön tullikoodeksin nojalla.

Hakemuksessa on ilmoitettava yksilöitynä kysymys, josta ennakkoratkaisua haetaan, ja esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys.

Ennakkoratkaisu annetaan määräajaksi, kuitenkin enintään sen antamista seuraavan kalenterivuoden loppuun. Lainvoiman saanutta ennakkoratkaisua noudatetaan ennakkoratkaisun saajan vaatimuksesta sitovana siltä ajalta, jolle se on annettu.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä tullihallituksessa, ajoneuvohallintokeskuksessa, lääninoikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

Muutoksenhaku

69 §

Piiritullikamarin tai ajoneuvohallintokeskuksen veron määrittämistä koskevassa asiassa tekemään päätökseen haetaan muutosta valittamalla Uudenmaan lääninoikeuteen. Muuta kuin veron määrittämistä koskevassa asiassa piiritullikamarin tai ajoneuvohallintokeskuksen tekemään päätökseen haetaan muutosta valittamalla tullihallitukseen. Valtion puolesta valitusoikeus on piiritullikamarissa olevalla tulliasiamiehellä tai 55 §:ssä tarkoitettulla veroasiamiehellä. Muutoksenhaku on tehtävä kirjallisesti ja valituskirjelmä on toimitettava valitusajan kuluessa viranomaiselle, jonka päätöksestä valitetaan. Jos päätös, josta valitetaan, on saatu elektronisessa tai muussa automaattiseen tietojenkäsittelyyn soveltuvassa muodossa, siitä on liitettävä valituskirjelmään selväkielinen kirjallinen tuloste.

Valitusaika on kolme vuotta autoveron määrittämistä tai sen palauttamista seuraavan kalenterivuoden alusta, kuitenkin aina vähintään 60 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Piiritullikamarin tai ajoneuvohallintokeskuksen muuta kuin veron määrittämistä tai sen palauttamista koskevasta päätöksestä valitettaessa valitusaika on 30 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Tulli- tai veroasiamiehen valitusaika on 30 päivää päätöksen tekemisestä.

70 §

Piiritullikamarin tai ajoneuvohallintokeskuksen tulee varata tulli- tai veroasiamiehen tekemästä valituksesta verovelvolliselle sekä verovelvollisen tekemästä valituksesta tulli- tai veroasiamiehelle tilaisuus vastineen ja tarvittaessa myös vastaselityksen antamiseen.

Siltä osin kuin veroviranomainen katsoo, että verovelvollisen valituksessaan esittämä vaatimus ei anna aiheutta päätöksen oikaisemiseen, veroviranomaisen on annettava valituksen johdosta lausuntonsa.

Tulli- tai veroasiamiehen valituskirjelmä ja verovelvollisen 3 momentissa tarkoitettu valituskirjelmä vastineineen, vastaselvityksineen ja lausuntoineen sekä asian käsittelyssä syntyneet muut asiakirjat on viipymättä lähetettävä Uudenmaan lääninoikeudelle.

71 §

Valitusluvan myöntämisen perusteet ovat:

- 1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeää saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;
- 2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aiheutta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; tai
- 3) valitusluvan myöntämiseen on painava taloudellinen tai muu syy.

Valitus on tehtävä 60 päivän kuluessa lääninoikeuden päätöksen tiedoksisaannista. Valituskirjelmä, johon on sisällytettävä valituslupahakemus, on toimitettava valitusajassa korkeimmalle hallinto-oikeudelle tai Uudenmaan lääninoikeudelle. Valtion puolesta valitusoikeus on tullihallituksessa olevalla tulliasiamiehellä. Ajoneuvohallintokeskuksen päätöksestä käyttää valtion puhevaltaa Uudenmaan lääninverovirastossa oleva veroasiamies.

72 §

Tullihallituksen tai ajoneuvohallintokeskuksen antamaan ennakkoratkaisuun saa hakea muutosta valittamalla korkeimmalta hallinto-oikeudelta siinä järjestyksessä kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Valtion puolesta valitusoikeus on tällöin tullihallituksessa olevalla tulliasiamiehellä tai 55 §:ssä tarkoitettulla veroasiamiehellä.

Päätökseen, jolla on päätetty olla antamatta ennakkoratkaisua, ei saa hakea muutosta valittamalla.

73 §

Jos autovero on lääninoikeuden päätöksellä poistettu tai sitä on alennettu, on piiritullikamarin tai ajoneuvohallintokeskuksen suoritettava liikaa maksettu vero muutoksenhausta huolimatta verovelvolliselle.

Jos korkein hallinto-oikeus on tulliasiamiehen tai veroasiamiehen valituksesta muuttanut lääninoikeuden päätöstä, jäljennös korkeimman hallinto-oikeuden päätöksestä on toimitettava asianomaiselle piiritullikamarille tai ajoneuvohallintokeskukselle, jonka tulee viipymättä maksuunpanna verovelvolliselle liikaa suoritettu määrä.

74 a §

Mitä tässä laissa säädetään verovelvollisen oikeussuojakeinoista, sovelletaan myös muuhun kuin siihen, joka on 4 §:n säännösten mukaan verovelvollisena.

78 §

Jos tulliasiamies tai veroasiamies katsoo, että verovelvollisen maksettavaksi olisi määrättävä veroa, piiritullikamarin tai ajoneuvohallintokeskuksen on hänen pyynnöstään tehtävä asiassa päätös.

79 §

Autoveron suorittamisen valvontaa varten ajoneuvon rekisteröintiasioiden hoitajan, katsastuksen toimittajan ja poliisin tulee ilmoittaa tulliviranomaiselle tai ajoneuvohallintokeskukselle, jos rekisterissä tai käytössä havaitaan olevan ajoneuvo, josta veroa ilmeisesti ei ole maksettu, tai jonka rakennetta, käyttötarkoitusta tai omistusta on muutettu siten, että ajoneuvosta voitaisiin joutua suorittamaan veroa.

Poliisi voi määrätä, että ajoneuvo tai sen tunnusmerkit on heti otettava haltuun. Tästä ilmoitetaan 1 momentissa tarkoitettun ilmoituksen yhteydessä asianomaiselle veroviranomaiselle, joka päättää, onko ajoneuvon sovellettava 63 §:n 3 momentin säännöksiä.

80 §

Veroviranomaisella on oikeus tarkastaa ajoneuvo tai määrätä ajoneuvo esitettäväksi tarkastusta varten ajoneuvon katsastuksen hoitajalle, jonka tulee tällöin antaa pyydetty tieto veroviranomaisille. Veroviranomaisilla

on myös oikeus tarkastaa tiloja, joissa pidetään hallussa tai käsitellään ajoneuvoja. Veroviranomaisella on oikeus pysäyttää ajoneuvo tarkastusta varten.

84 §

Tullihallituksella ja ajoneuvohallintokeskuksella on oikeus velvoittaa se, joka ei ole noudattanut tässä luvussa tarkoitettua kehottusta tietojen antamiseen tai aineiston esittämiseen, uhkasakolla täyttämään velvollisuutensa.

86 §

Tullihallitus, verohallitus tai ajoneuvohallintokeskus voi myös määrätä asiakirjat annettaviksi tilastollisia tai tieteellisiä tutkimuksia varten tällaista tutkimusta suorittavan henkilön tai viranomaisen käytettäväksi. Niin ikään voidaan lääninoikeuden ja korkeimman hallinto-oikeuden päätökset julkaista sanamuodon mukaisina tai lyhennet-

Helsingissä 7 päivänä toukokuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

tyinä, asianomaisten nimiä kuitenkaan mainitsematta. Tietoja ei saa luovuttaa edelleen eikä käyttää ilman veroviranomaisen lupaa muuhun kuin siihen tarkoitukseen, johon ne on luovutettu, ellei toisin säädetä.

89 §

Joka viranomaisen kehotuksesta huolimatta jättää asianmukaisesti täyttämättä 4 §:n 2 momentissa, 35 §:n 2 momentissa, 46 §:n 1 momentissa tai 51 §:n 3 momentissa, muualla tässä laissa taikka autoverosta annetussa asetuksessa säädetyn tai veroviranomaisen päätöksessä määrätyn ilmoittamis- tai tietojenantovelvollisuuden, on tuomittava *autoverorikkomuksesta* sakkoon.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1997.

Lain 25 ja 25 a §:ää sovelletaan ajoneuvoihin, joista tehdään autoveroilmoitus 5 päivänä joulukuuta 1996 tai sen jälkeen.

Ministeri *Arja Alho*

N:o 414

Laki**tieliikennelain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 7 päivänä toukokuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 3 päivänä huhtikuuta 1981 annetun tieliikennelain (267/81) 2 §:n 2, 4, 5 ja 11 kohta, 14 §:n 3 momentti, 22 §:n 1 momentti, 36 §:n 1 momentti, 40 §:n 3 momentti ja 44 §:n 3 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 2 §:n 11 kohta 6 päivänä marraskuuta 1992 annetussa laissa (989/92) ja 14 §:n 3 momentti 14 päivänä helmikuuta 1992 annetussa laissa (117/92), sekä

lisätään 2 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 12 päivänä huhtikuuta 1991 annetulla lailla (671/91) ja mainitulla 6 päivänä marraskuuta 1992 annetulla lailla, siitä viimeksi mainitulla lailla kumotun 12—14 kohdan tilalle uusi 12—14 kohta, 14 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna mainitulla 14 päivänä helmikuuta 1992 annetulla lailla, uusi 4 momentti, jolloin nykyinen 4 momentti siirtyy 5 momentiksi, ja 31 §:ään uusi 3 momentti, seuraavasti:

2 §

Määritelmiä

Tieliikennelainsäädännössä tarkoitetaan:

2) *ajoradalla* ajoneuvoliikenteelle tarkoitettua, yhden tai useamman ajokaistan käsittävää tien osaa, pyörätietä lukuun ottamatta;

4) *ajokaistalla* tiemerkinnoin osoitettua tai muuta autolle riittävän leveää ajoradan pituussuuntaista osaa ja pyöräkaistaa;

5) *suojatiellä* jalankulkijoiden käytettäväksi ajoradan, pyörätien tai raitiotien ylittämiseen tarkoitettua, liikennemerkillä tai tiemerkinnoin osoitettua tien osaa;

11) *jalankulkijalla* jalan, suksilla, rullasukilla, luistimilla tai vastaavilla välineillä liikuvaa ja potkukelkan, lastenvaunujen, leik-

kiajoneuvon, pyörätuolin tai vastaavan laitteen kuljettajaa sekä polkupyörän tai mopon taluttajaa;

12) *pyöräkaistalla* polkupyörä- ja mopoliikenteelle tarkoitettua, tiemerkinnoin osoitettua ajoradan pituussuuntaista osaa;

13) *pyörätiellä* polkupyöräliikenteelle tarkoitettua, liikennemerkillä osoitettua, ajoradasta rakenteellisesti erotettua tai erillistä tien osaa taikka erillistä tietä;

14) *raitiotiellä* yksinomaan raitiovaunuliikenteelle tarkoitettua tien osaa tai erillistä tietä; sekä

14 §

Väistämisvelvollisuus

Kuljettajan on kuitenkin aina väistettävä

muuta liikennettä, jos hän on tulossa tielle pihakadulta, pihasta, pysäköintipaikalta, huoltoasemalta tai muulta vastaavalta alueelta taikka polulta, tilustieltä tai muulta vähäiseltä tieltä tai moottorikelkkailureitiltä.

Polkupyöräilijän tai mopoilijan on kuitenkin, jollei 2 tai 3 momentista muuta johdu, tullessaan pyörätieltä ajoradalle väistettävä muuta liikennettä.

22 §

Tien antaminen pysäkiltä lähtevälle linja-autolle

Jos pysäkillä olevan linja-auton kuljettaja tiellä, jolla suurin sallittu nopeus on enintään 60 km/h, osoittaa suuntamerkillä aikovansa lähteä liikkeelle, samaa tai viereistä ajokais-
taa pysäkkiä lähestyvän ajoneuvon kuljet-
tajan on vähennettävä nopeutta ja tarvittaes-
sa pysäytettävä, jotta linja-auto voi esteettä
lähteä pysäkiltä.

31 §

Jalkakäytävän ylittäminen. Pysähtyneen raitiovaunun tai linja-auton ohittaminen

Pyörätiellä polkupyöräilijän ja mopoilijan on aikoessaan linja-auton tai raitiovaunun

Helsingissä 7 päivänä toukokuuta 1997

pysäkin kohdalla sivuuttaa sille pysähtyneen linja-auton tai raitiovaunun annettava esteetön kulku ajoneuvosta tai raitiovaunusta poistuville ja siihen nouseville matkustajille.

36 §

Valojen käyttö ajettaessa

Moottorikäyttöisessä ajoneuvossa on aina ajon aikana käytettävä ajovaloja tai huomiovaloja.

40 §

Jalankulkijan paikka tiellä

Pyörätiellä jalankulkijan on yleensä käytettävä sen reunaa.

44 §

Ajoradan ylittäminen

Ajorataan rinnastetaan tässä pykälässä pyörätie ja raitiotie.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1997.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Liikenneministeri *Matti Aura*

N:o 415

Asetus**tieliikenneasetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 7 päivänä toukokuuta 1997

Liikenneministerin esittelystä

muutetaan 5 päivänä maaliskuuta 1982 annetun tieliikenneasetuksen (182/82) 18 §:ssä olevien merkkien 421—425 selitysosat, sellaisena kuin ne ovat 29 päivänä huhtikuuta 1994 annetussa asetuksessa (328/94), sekä

lisätään asetukseen uusi 36 a §, seuraavasti:

18 §

Merkki 421. Merkillä osoitetaan ajoradasta rakenteellisesti erotettua tai erillistä jalkakäytävää, jota jalankulkijan on käytettävä kulkiessaan asianomaiseen suuntaan. Muut kuin jalankulkijat ja tieliikennelain 8 §:n 2 momentissa ja 45 §:ssä mainitut tienkäyttäjät eivät saa käyttää merkillä osoitettua jalkakäytävää. Merkkiä voidaan tarvittaessa käyttää myös osoittamaan korotettua jalkakäytävää.

Merkki 422. Merkillä osoitetaan ajoradasta rakenteellisesti erotettua taikka erillistä pyörätietä, jota polkupyöräilijän on käytettävä ajaessaan asianomaiseen suuntaan. Muut ajoneuvot eivät saa käyttää merkillä osoitettua pyörätietä. Mopolla ajo pyörätiellä on kuitenkin sallittu, jos se osoitetaan tekstillisellä lisäkilvellä ”Sallittu mopoille”. Jos pyörätie on vain tien vasemalla puolella ja ajoradan oikealla puolella olevan pientareen tai ajoradan oikean reunan käyttö on kulkureitin tai muun vastaavan synn vuoksi turvallisempaa, polkupyöräilijä saa lyhyellä matkalla käyttää piennarta tai ajoradan oikeaa reunaa. Pyörätiellä ajettaessa on soveltuvin osin noudatettava, mitä tieliikennelaissa säädetään ajoradalla ajamisesta.

Merkit 423. Merkillä osoitetaan ajoradasta rakenteellisesti erotettua taikka erillistä yhdistettyä pyörätietä ja jalkakäytävää, jota polkupyöräilijän ja jalan-

kulkijan on käytettävä kulkiessaan asianomaiseen suuntaan. Muuten on pyörätiestä ja jalkakäytävästä voimassa, mitä merkeistä 421 ja 422 säädetään.

Merkki 424 ja 425. Merkillä osoitetaan ajoradasta rakenteellisesti erotettua taikka erillistä rinnakkaista pyörätietä ja jalkakäytävää. Merkissä olevat tunnuksot osoittavat pyörätien ja jalkakäytävän keskinäisen sijainnin. Muuten on pyörätiestä ja jalkakäytävästä voimassa, mitä merkeistä 421 ja 422 säädetään.

Tien pituussuuntaiset merkinnät

36 a §

Polkupyörä- ja mopoliikenteelle varattu pyöräkaista merkitään 45 §:n mukaisella polkupyöräliikenteelle tarkoitettua ajoradan osaa osoittavalla tiemerkinällä. Ryhmittymiseen kääntymistä varten saavat pyöräkaistaa käyttää kaikki ajoneuvot. Pyöräkaistaa saa käyttää myös kiinteistölle, pysäköintipaikalle ja linja-auton pysäkillä ajoa varten.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1997.

Helsingissä 7 päivänä toukokuuta 1997

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Liikenneministeri *Matti Aura*

N:o 416

Valtiovarainministeriön päätös Paavo Nurmen ja urheilun juhlarahasta

Annettu Helsingissä 7 päivänä toukokuuta 1997

Valtiovarainministeriö on 16 päivänä huhtikuuta 1993 annetun rahalain (358/1993) 7 §:n 2 momentin nojalla päättänyt:

1 §

Paavo Nurmen syntymän 100-vuotispäivän johdosta lyödään Paavo Nurmen ja urheilun 100 markan juhlaraha.

2 §

Juhlaraha on hopeaseosta, jonka painosta 925 promillea on hopeaa ja 75 promillea kuparia. Pitoisuudet saavat vaihdella enintään ± 10 promilleyksikköä.

3 §

Juhlarahan paino on 22 grammaa ja halkaisija 35 millimetriä, josta enintään viisi prosenttia rahoista saa poiketa enemmän kuin $\pm 0,1$ millimetriä.

4 §

Juhlaraha on ympyrän muotoinen. Kuvat ja kirjoitukset laakapinnoilla on sijoitettu siten, että rahaa kirjan lehden tavoin käännettäessä kumpikin puoli on oikein päin. Rahan lieriöpinta on sileä.

Rahassa on sen suunnitelleen taiteilijan ja Rahapaja Oy:n johtajan sukunimien alkukirjaimet S ja M.

5 §

Juhlarahan leimat ovat seuraavien selitelmän ja kuvien mukaiset.

Rahan tunnuspuolella on kaksi voimistelijaa, vasemmalla teksti ”SUOMI”, voimistelijoiden välissä teksti ”FINLAND” ja oikeanpuoleisen voimistelijan yläpuolella vuo-

siluku ”1997”. Nämä tekstit ovat pystysuunnassa.

Arvopuolen kuvio muodostuu suurikokoisesta vasemmalle katsovan Paavo Nurmen kasvokuvasta ja oikealle etenevästä juoksijasta. Rahaa kiertää vasemmalla teksti ”PAAVO NURMI”, alhaalla nimellisarvo ”100 MK” ja oikealla teksti ”1897-1973”. Arvopuolen taustana on viivakuva kellotaulusta.

6 §

Osa lyöntimäärästä voidaan lyödä erikoislyöntinä, jolloin rahoissa on peilikiiltoinen pohja ja mattapintainen kuvio.

7 §

Juhlarahan leimojen tarkemmat yksityiskohdat ilmenevät Rahapaja Oy:n hallussa olevista perusmalleista ja -työkaluista.

8 §

Tämä päätös tulee voimaan 19 päivänä toukokuuta 1997.

Helsingissä 7 päivänä toukokuuta 1997

Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

Budjettineuvos *Raine Vairimaa*

N:o 417

Liikenneministeriön päätös**Telehallintokeskuksen maksuista annetun liikenneministeriön päätöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 9 päivänä toukokuuta 1997

Liikenneministeriö on 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n, sellaisena kuin se on laissa 348/1994, nojalla muuttanut 21 päivänä joulukuuta 1994 Telehallintokeskuksen maksuista annetun liikenneministeriön päätöksen (1440/1994) 2 ja 3 §:n, sellaisena kuin niistä on 2 § osaksi päätöksessä 1625/1995, sekä

lisännyt 17 §:n 1 momenttiin uuden 6 kohdan seuraavasti:

2 §

Kiinteämaksuiset julkisoikeudelliset suoritteet

Valtion maksuperustelain 6 §:n 2 momentissa tarkoitettuja maksullisia julkisoikeudellisia suoritteita, joista Telehallintokeskus perii tämän päätöksen 6 ja 8—17 §:ssä määrättyt kiinteät maksut, ovat seuraavat suoritteet:

- 1) oikeuden antaminen muun luvanvaraisen kuin 4 §:ssä tarkoitettujen radiolähettimien hallussapitoon ja käyttöön;
- 2) muun luvasta vapaan radiolähettimen kuin 8 §:n 3 momentissa tarkoitettua valvontaa;
- 3) radiolaitteen tyyppihyväksyntä tai hyväksyntä;
- 4) radioaseman tarkastus;
- 5) aluksen radioaseman katsastus;
- 6) radioviestinnän pätevyystutkinto;
- 7) radioviestinnän pätevyystodistus;
- 8) telepäätelaitteen tyyppihyväksyntä;
- 9) teletoimintalain (183/1987) 10 §:n 4 momentin nojalla myönnetty lupa liittää telepäätelaitte yleiseen televerkkoon;
- 10) teleurakoitsijan valtuuttaminen;
- 11) teleurakoinnin valvonta; sekä
- 12) oikeus televerkon numerotunnuksen tai tilaajanumeron käyttöön.

3 §

Omakustannusarvon mukaiset julkisoikeudelliset suoritteet

Maksullisia julkisoikeudellisia suoritteita, joista Telehallintokeskus perii suoritteiden omakustannusarvon mukaiseksi määräämänsä maksun, ovat seuraavat suoritteet:

- 1) radiovastaanottoaseman suojaaminen häiriöiltä;
- 2) teleurakoitsijan rakentaman televerkon uusintatarkastus;
- 3) telepäätelaitteen tai radiolaitteen yhteiseurooppalaiseen vaatimusten mukaisuuden varmistamiseen liittyvät ilmoitetun tarkastuslaitoksen suoritteet; sekä
- 4) postilaitoksen postitoiminnan valvonta.

17 §

Televerkon numerointimaksut

-
- 6) valtakunnallisen siirrettävän puhelinnumeron rekisteröintimaksut: oikeuden antaminen 1—9 numeron käyttöön 100 mk

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 417

oikeuden antaminen 10—1000 numeron käyttöön	300 mk	Tämä päätös tulee voimaan 15 päivänä toukokuuta 1997.
oikeuden antaminen yli 1000 numeron käyttöön	1000 mk	Ennen tämän päätöksen täytäntöönpanoa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyt- tämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 9 päivänä toukokuuta 1997

Liikenneministeri *Matti Aura*

Ylitarkastaja Jari Perko